

ere pligtige til. Altsaa denne Tale om Mistillid til Kommunerne hører ikke hjemme her. Vi gaa sikkert ud fra, at Kommunalbestyrelserne gøre, hvad der ligger i deres Hverv at gøre, nemlig at styre Kommunens Anliggender saa økonomisk som de efter Lovgivningen kunne, og derfor skal man ikke tro, at disse Kommunalbestyrelser, naar nu dette Forslag kommer ud, ville bære sig ad paa en helt anden Maade, end de hidtil have gjort. Thi hvem er det, der er Tale om? Er det ikke de samme Kommunalbestyrelser, som i de sidste hundrede Aar have styret Fattigvæsenet, der ogsaa skulle bestyre efter denne Lov. (Modsigelse). Er det ikke de samme Kommunalbestyrelser? Jo saamænd er der saa. (Modsigelse). Hvad er det for en Tale! Er det ikke de samme Kommunalbestyrelser? Jo sandelig er det de samme, valgte af de samme Bølgere, de samme Kommunalbestyrelser, som overhovedet have at bestyre Fattigvæsenet, (Bjørnbæk: De sidste hundrede Aar!). Ja det Tal vil jeg stænke det ærede Medlem, det er ikke det, det kommer an paa. Det er de samme Folk, og hvorledes de styre disse Anliggender, vide vi jo meget vel. At de spare overfor Kommunens fattige trængende vide vi. Vi se hver Dag, hvor meget de give de trængende, hvor meget de fattige faa. Hvad skulde nu bevæge dem til, naar dette Forslag kommer ud, at komme anderledes, end de hidtil have gjort? Der er ikke en tvivlende Bestemmelse i denne Lov, som nøder dem til at forandre deres Skøn. Det eneste, der skulde medføre nogen Forandring, skulde være den Løkkemad, den Fristelse, man har sat op for deres Dine, nemlig den, at de kunne faa Tilskud af Stasassen, men den Fristelse tror jeg er meget ringe. Naar der her er sagt, at man kan være ganske rolig, der skal nok komme Bud efter den Million eller de to Millioner, saa vil det være meget riatigt, naar man fik dem gratis. Det er sikkert nok, at der skulde nok komme Bud efter Pengene, naar det blot hed: Kom og hent dem, her ligger de. Men naar Indbydelsen lyder paa: Naar Du vil betale 2 Millioner, saa skal Du faa den ene Million, saa er Fristelsen sandelig ikke saa stor. Nej, det, der vil komme Bud efter, det er meget let at sige: Der vil komme Bud efter den Halvdel, som Kommunerne

ere berettigede til at faa som Vederlag for det, der gives til de 60-aarige fattige, som de hidtil have understøttet. Man kan altsaa være sikker paa, at saa meget vil der medgaa af den ene Million, og senere af de to Millioner, saa meget som dækker den Halvdel, som Kommunerne i Øjeblikket give til deres 60-aarige fattige. Det vil ske, fordi Kommunerne ville kunne hente denne Del gratis, den koster ingen Ting. Men saa snart man kommer udenfor den, saa vil det komme til at koste Kommunerne noget, og man skal ikke bilde mig ind, at Kommunerne ville være hidside efter at løbe efter det. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) behøver at være bange, hvis det ikke bliver lagt i nogen andens Haand end just deres, der skulde forvalte Pengene. Hvis det helt og holdent bliver lagt i deres Haand, saa risikerer man ikke stort; saa kan det ærede Medlem være rolig for, at det, der kommer ud af dette Lovforslag, vil hverken gøre Hartkornsejerne eller andre Statterborgere nogen Skade. Saa vil der ikke komme noget videre ud af det. Som en rent lejlighedsvis Bemærkning, medens jeg taler om Kommunerne, vil jeg tilføje, at naar der fra forhenværende Venstrømmands Side er blevet talt særlig om Sogneraadene og om Tilliden til vore kommunale Institutioner, saa vil jeg dog minde ærede Medlemmer om, at den Tillid fra deres Side er temmelig frisk, temmelig ny. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke alle disse ærede Medlemmer i sin Tid havde stemt sammen med os for en forandret Valgmaade til de kommunale Raad. Den Gang var Tilliden ikke saa stor, som den nu synes at være. Jeg vil sige, at jeg har megen Tillid til den almindelige Valgret, men til den privilegerede Valgret føler jeg mig som Demokrat ikke forpligtet til at have Tillid, og det er første Gang, jeg har hørt af Demokrater, at man skulde have Tillid til en Valgret, som bygges paa Privilegium, Formue og Silling. Det kan være et Motiv til Tillid for dem, som ere meget vel stillede i Samfundet, men naar vi her staa lige overfor et Lovforslag, som skulde komme dem til Gode, der ingen Magt have i Kommunen, saa synes jeg, at det er ganske mal à propos her at ville tale om Tillid til Kommuneraadene. Jeg tror, at de kommunale Raad fortjene